

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1043/2025
11.09.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светлана Томић Јокић, председника већа, Дијане Јанковић, Гордане Којић, Мирољуба Томића и Слободана Велисављевића, чланова већа, са саветником Врховног суда Немањом Симићевићем, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела грађење без грађевинске дозволе из члана 219а став 2. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Зорана Ђушића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Лесковцу К.бр. 481/24 од 11.03.2025.године и Вишег суда у Лесковцу Кж1 бр. 100/25 од 03.06.2025.године, у седници већа одржаној дана 11.09.2025. године, донео је:

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Зорана Ђушића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Лесковцу К.бр. 481/24 од 11.03.2025.године и Вишег суда у Лесковцу Кж1 бр. 100/25 од 03.06.2025.године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу К.бр. 481/24 од 11.03.2025. године окривљени АА је оглашен кривим да је извршио кривично дело грађење без грађевинске дозволе из члана 219а став 2. КЗ, за које дело му је изречена условна осуда, тако што му је утврђена казна затвора у трајању од шест месеци, која се неће извршити уколико окривљени у року од две године по правноснажности пресуде не учини ново кривично дело, те је осуђен на новчану казну у износу од 50.000,00 динара, коју је дужан да плати у року од тридесет дана по правноснажности пресуде, под претњом извршења, те одређено да уколико новчану казну не плати у остављеном року, суд ће исту заменити, тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне, одредити један дан затвора.

Истом пресудом окривљени је обавезан да суду на име судског паушала плати износ од 10.000,00 динара, у року од петнаест дана по правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Вишег суда у Лесковцу Кж1 бр. 100/25 од 03.06.2025.године одбијене су као неосноване жалбе ОЈТ у Лесковцу и браниоца окривљеног АА, а пресуда Основног суда у Лесковцу К.бр. 481/24 од 11.03.2025.године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Зоран Ђушић, због повреде закона из члана 20. став 1. и 2. и 219а став 2. КЗ и члана 2. став 1. тачка 1) Закона о планирању и изградњи, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев као основан, укине наведене пресуде и списе предмета врати на поновно одлучивање. Иако формално не означава, из образложења захтева произилази да бранилац суштински указује и на повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП.

Врховни суд је у седници већа, испитујући захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у смислу одредби члана 487. Законика о кривичном поступку, оценио да је захтев недозвољен, из следећих разлога:

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП) окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле ограничено је право окривљеног и његовог браниоца на подношење захтева за заштиту законитости у погледу разлога због којих могу поднети овај ванредни правни лек и то таксативним набрајањем повреда закона које су учињене у првостепеном поступку и у поступку пред апелационим, односно другостепеним судом и то због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4. ЗКП.

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости суштински указује на повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, односно да дело за које је окривљени оглашен кривим није кривично дело, што представља законом дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости. Међутим, наведену повреду бранилац образлаже тако што истиче да су неосновани наводи из образложења првостепене пресуде, да се постављањем стакленог паравана изашло ван габарита и волумена објекта и да је нелогична одбрана окривљеног да се ради о огради од стакла. По оцени браниоца, постављање фасадног паравана од стакла извршена је тако да се уопште није мењао габарит и волумен објекта, јер се на том месту налазила метална ограда са металном конструкцијом, а по ставу грађевинске струке, у случају реконструкције се може променити запремина објекта, али не за више од 10%. У прилог својим наводима бранилац је навео да је у ванпарничном поступку ради обезбеђења доказа, суд изашао на лице места заједно са вештаком грађевинске струке и том приликом утврђено да је фасадни параван постављен на истим носачима на којима је постављена метална ограда, а габарити објекта нису повећани, те се по оцени браниоца, ради о реконструкцији а не о градњи и доградњи објекта. Међутим, суд у кривичном поступку није прихватио наведено вештачење. Поред наведеног, бранилац истиче да је за реконструкцију објекта предвиђена само прекршајна одговорност, те да за кривично дело у случају реконструкције може одговорати само извођач радова или одговорно лице у правном лицу које је извођач радова, те да окривљени није донео одлуку о замени постојеће ограде, већ скупштина задругара ЗЗ „Моравац“ из Лесковца. На крају,

бранилац је навео да постоји основ за искључење противправности, с обзиром да је дело учињено у крајњој нужди, јер је претила опасност од ширења заразе, услед тога што је у простору који је ограђен дошло до енормног одлагања и бацања смећа, а што је спречено постављањем фасадног паравана.

По оцени Врховног суда, бранилац окривљеног на овај начин оспорава утврђено чињенично стање и полемиче са чињеницама утврђеним у правноснажним одлукама, те указује на погрешну оцену доказа од стране нижестепених судова, па суштински указује на повреду закона из члана 440. ЗКП.

У осталом делу захтева бранилац окривљеног указује на повреде закона из члана 20. став 1. и 2. и 219а став 2. КЗ и члана 2. став 1. тачка 1) Закона о планирању и изградњи.

Како повреда одредби чланова 20. став 1. и 2. и 219а став 2. КЗ и члана 2. став 1. тачка 1) Закона о планирању и изградњи и члана 440. ЗКП не представљају законске разлоге због којих је, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу, то је Врховни суд захтев браниоца окривљеног АА, адвоката Зорана Ђушића оценио недозвољеним.

Из изнетих разлога Врховни суд је, на основу одредаба члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП одлучио као у изреци решења.

Записничар-саветник
Немања Симићевић, с.р.

Председник већа-судија
Светлана Томић Јокић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић